О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 33412

гр. София, 26.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 73 състав,** в закрито заседание на 26.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **10608** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцес,уалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Г. Я. Г., чрез адв. Е. Г., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № G.- 2837959/13.08.2026г. по чл. 171, т. 1, б.3) ББ) от Закона за движение по пътищата, издадена от Е. В. С., издадена от младши автоконтрольор към Отдел "Пътна Полиция"- СДВР, с която на жалбоподателя за установено нарушение на чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, е наложена ПАМ- временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175, ал.1 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

В подадената жалба е направено искане за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на оспорената заповед. Жалбоподателят твърди, че предварителното изпълнение на акта ще доведе до значителни и труднопоправими вреди, тъй като ще го лиши от възможността да осъществява ежедневни грижи за четири деца /с приложени удостоверения за раждане/, които се нуждаят от придвижане до различни учебни заведения. Допълнително е посочено, че в случая, предвид лятната ваканция, същите също се нуждаят от ежедневен транспорт, предвид, че семейството живее в кв.Д., а посещават спортни, образователни и др. подобни мероприятия на различни места в С.. По изложените съображения иска съдът да постанови определение, с което на основание чл. 166, ал. 2 АПК да спре предварителното изпълнение на оспорената ПАМ.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено от надлежна страна– адресат на оспорения административен акт, подадено е в срок поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на

ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.
Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.
В конкретния случай ПАМ е наложена въз основа на АУАН серия GA № 5723061 от 13.08.2026г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП - водачът е поставил или използва устройство за звуков или светлинен сигнал, предвиден за автомобили със специален режим на движение, без да има такова право, в конкретния случай използвал светлинен сигнал, предвиден за автомобили със специален режим на движение /изразяващ се в поставена червена светлина в светлини за движение през деня на автомобила/ без да има такова право.
Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.
Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.
Съдът приема, че жалбоподателят не доказва наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. Твърденията за лични затруднения, касаещи необходимостта от придвижване на децата на жалбоподателя до различни училища /в учебно време/ и различни части на С. в летния период не могат да се противопоставят на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, на публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона.
Предвид изложеното, искането се явява неоснователно, тъй като не обосновава защита на частния интерес надделяваща над публичния интерес, обезпечен чрез допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на заповедта, поради което следва да бъде отхвърлено.
Така мотивиран, на основание чл. 166, ал. 4 връзка с ал. 2 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Г. Я. Г. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № G.- 2837959/13.08.2026 г. по чл. 171, т. 1, б.З) ББ) от Закона за движение по пътищата, издадена от Е. В. С., на длъжност „младши автоконтрольор“ към Отдел "Пътна Полиция"- СДВР.
Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.